

عنوان مقاله:

اثر بخشی شناخت درمانی گروهی بر روش های مقابله ی مذهبی، تعالی معنوی و رشد پس از سانحه مادران دارای دانش آموزان مبتلا به اختلال اتیسم

محل انتشار:

همایش خانواده، اختلال اتیسم و چالش های همراه (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

علی ابراهیمی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات فارس

علی اکبر پویان - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات آذربایجان غربی

سپیده هاشمی - کارشناسی ارشد روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه شیراز

فرشاد حیاتی - کارشناس ارشد علوم سیاسی دانشگاه آزاد اسلامی شیراز

خلاصه مقاله:

هدف: هدف از پژوهش حاضر اثربخشی روش شناخت درمانی گروهی بر روش های مقابله ی مذهبی، تعالی معنوی و رشد پس از سانحه مادران دارای دانش آموزان مبتلا به اختلال اتیسم می باشد. روش: پژوهش حاضر از نوع آزمایشی به صورت پیش آزمون- پس آزمون همراه با گروه کنترل می باشد. بدین منظور ابتدا پرسشنامه های مقابله ی مذهبی، تعالی معنوی و رشد پس از سانحه بر روی مادران اجرا و پس از بررسی نتایج به صورت تصادفی تعداد 30 نفر از مادرانی که نمره کمتری در پرسشنامه تعالی معنوی، رشد پس از سانحه و همچنین از روش های مقابله مذهبی منفی بیشتر استفاده کرده بودند، انتخاب و در دو گروه آزمایش 15 نفر و کنترل 15 نفر قرار گرفتند. گروه آزمایش طی 12 جلسه 2 ساعته به مدت 2/5 ماه تحت روش شناخت درمانی گروهی بر اساس رویکرد لیهی قرار گرفت و سپس از دوگروه مجددا آزمون بعمل آمد. آزمون پیگیری بعد از دو ماه اجرا گردید. تحلیل آماری با نرم افزار SPSS 65 مورد ارزیابی قرار گرفت. نتیجه گیری: شناخت درمانی گروهی در گروه آزمایش به طور معناداری باعث افزایش استفاده از روش های مقابله مذهبی مثبت، تعالی معنوی و همچنین رشد پس از سانحه مادران شده است. نتایج در مرحله پیگیری نیز ماندگار بود.

کلمات کلیدی:

شناخت درمانی گروهی، روش های مقابله مذهبی، تعالی معنوی، رشد پس از سانحه، مادران دانش آموزان اتیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/918947>

